

talt om Vivisektionen, idet han udtalte, at han vel ikke vilde søge at lægge Hindringer i Vejen for den videnskabelige Forskning, men han kunde meget ønske, at der, hvis Befolkningen følte nogen Uro med Hensyn til de mulige Pinsler, der kunde tilføjes Dyrene, kunde komme et vist Tilsyn med Vivisektionen. Jeg skal tage Sagen op til Forhandling, og jeg tror sikkert, at der ikke fra de videnskabelige Laboratoriers Side vil blive lagt nogen Hindring i Vejen for, at der kommer et saadant Samarbejde i Stand.

Dernæst er der blevet rejst nogle Spørgsmaal angaaende det kongelige Teater, saaledes Spørgsmaalet om, hvorledes Teatret kan stille sig overfor Spørgsmaalet om at lade sine Forestillinger udsende gennem Radio. Der er fra dansk Radioklub sket Henvendelse om, at Teatret skulde bekoste Opstilling af et Apparat til Forbindelse med Stationen i Yorcks Passage; der er ogsaa senere sket en Henvendelse fra Telefonselskabet, og disse Henvendelser har atter fremkaldt Udtalelser fra Komponister og Forfattere. Naturligvis maa hele Spørgsmaalet tages op; det er jo, som det ogsaa fra anden Side er udtalt, et økonomisk Spørgsmaal, men med den Udvikling, Radio har, vil det sikkert være nødvendigt at undersøge Sagen, og man maatte da først undersøge, hvorledes Forholdet er ved andre Kunstanstalter, og hvilke Aftaler der her foreligger. Jeg kan ikke i Øjeblikket sige, hvorledes det kan foreligge, men jeg vil, som sagt, tage Spørgsmaalet op til Undersøgelse. Der har ogsaa været talt om Gæstespil i Provinsen, ligeledes et Spørgsmaal, der ligger Ministeriet meget paa Sinde, men med Hensyn til hvilket der er betydelige Vanskeligheder at overvinde, Vanskeligheder, som ligger i det økonomiske, idet Teatret naturligvis ikke ved Siden af det øvrige saa meget omtalte Underskud tør paadrage sig et Underskud ved Forestillinger i Provinsen.

Endelig vil jeg blot sige et Par Ord om de Spørgsmaal, som er rejst af de ærede Medlemmer Hr. J. Oskar Andersen og Hr. Dahlgaard — og maaske er der ogsaa et Par andre Medlemmer, som har talt derom —: det kongelige Teater, Nationalmuseet og Tandlægeskolen. Det er klart, at jeg kun kan glæde mig over, at der her i Folketinget er Interesse for at faa en Løsning af disse Spørgsmaal, og i og for sig behøvede man ikke her at komme til mig med Opfordringer i saa Henseende, thi det er klart, at saavel Ordningen af det kongelige Teaters Sceneforhold som Ord-

ningen af Nationalmuseet og en Udvidelse af Tandlægeskolen er Emner, der har beskæftiget mig saa godt som fra den første Dag og ogsaa vil vedblive at beskæftige mig, indtil der bliver Mulighed for, at de økonomiske Forhold tillader en Løsning.

Justitsministeren (Steincke): Flere ærede Medlemmer, bl. a. de ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Hendriksen, har nærmere omtalt Forholdet mellem Færøerne og Danmark. Som den Minister, der særlig har med færøske Anliggender at gøre, har disse forskellige Udtryk for Interesse for Færøerne baade interesseret og glædet mig. Jeg var selv meget ked af, at jeg i Sommer af tvingende private Grunde blev forhindret i at tage til Færøerne sammen med Udenrigsministeren, saaledes som det oprindeligt var bestemt.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen ønskede specielt med Hensyn til Forbindelsen med Færøerne — som det altsaa særlig paahviler mig at svare paa; Statsministeren har i øvrigt til Dels besvaret det ærede Medlems Forespørgsel —, at der skulde etableres en hyppigere Forbindelse end i Øjeblikket, hvor Forholdet er det, at Det Forenede Dampskibsselskab, som alene besørger Farten, med den særlige Færø-Damper foretager 12 Rejser om Aaret mellem København og Færøerne, paa hvilke Rejser baade Thorshavn og forskellige andre færøske Pladser anløbes, medens Islands-Damperen anløber Thorshavn paa 12 opgaaende og 12 nedgaaende Rejser. Endvidere udtalte det ærede Medlem Ønsket om, at der kunde arrangeres i alt Fald nogle direkte Rejser mellem København og Færøerne. Jeg skal i Anledning af disse forskellige Udtalelser bemærke, at efter hvad Det Forenede Dampskibsselskab forleden har oplyst for Justitsministeriet, er de Skibe, som for Tiden er sat ind paa Island- og Færø-Ruten, fuldt ud i Stand til at besøge Trafikken, og Dampskibsselskabet maa i lange Tider af Aaret lade Rutebaadene medtage Kullast og Cement med videre, da der ikke er Stykgods nok. Spørgsmaalet om den direkte Forbindelse med Færøerne spiller for Godstrafikkens Vedkommende neppe nogen større Rolle, hvortil kommer, at det alligevel stadig vil være nødvendigt, at Skibene anløber ogsaa England eller Skotland af Hensyn til Færøernes og Islands Forsyning med engelske Varer. Derimod vil det særlig for Passagerforbindelsen med Færøerne være af Betydning, om man kunde etablere en hurtig direkte Rute. Men Forholdet er her